

Sanrılı Şiir

– Erkut Durmuş · 20 Mayıs 2024



I -çatısı akan gökten sızıyordu sanırım tanrının gözyaşları, zaten bir tutam duanın karşılığı dahi bir avuç çaresizlik olmalıydı ya da olmaması gereken ne varsa avuçlarımdaki damlalarda ydı... yukarıda işleyiş aksadı diyordum bir kaç kalantör melek cennetin anahtarı kayıptı gelen istihbaratta ,Araf mahşer yerine dönmüştü ama yine de büyüklüğüne inanıyordum tanrının bengalibasanırım...II - yırtığı büyüyordu yama yaptığımız kalplerimizin ;gök yırtmacını açıyordu umarsızca hâlâyokluğun tanrının en büyük ayıbıydı... yine dene benim aşkım kadar büyük ne desenin sevgin kadar hiçlikti azameti yaratıcının.. anlatmak zor olacaktı sana biliyorum varlığı yada hiçliği kadarnet değildi içindeki tereddütlerin, gerçikler halükarda inanmıyordun iştesen galibasanırım III - bir bedel ödenecekti elbet, unutulmuş bir kaç şiir mecburdan ikmale kalmış bir sensizlik yazılmayan MISRA'larnotası ezberimdeki BESTE' lerve sen ! diyeti diniz sanırım geçkin bir aşka düşmenin... aslında ihtişamının intikamıymış bu yaşananlar, -billahi doğru söylüyorum -o yüzdenmiş üstüme yağdırdığı bunca azap ; dedim ya bir kaç meleğin yalancısıyım ben doğuramadığın bir kızı kıskanmış, o galiba sanırım.... İki bin yirmi üç'ün Mayıs' İstanbul